

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. května 2020 **odvolání obžalovaného J. R.**, narozeného , trvale bytem , adresa pro doručování , a **státního zástupce Okresního státního zastupitelství v** , obě podaná proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 15. 1. 2020, číslo jednací 5 T 38/2019-286, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalovaného J. R. a státního zástupce se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní P. D. a J. R. uznáni na vinu zločinem podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku spáchaného dílem samostatně a dílem ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ukončený ve stadiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku.
2. Tohoto zločinu se měli dle zjištění okresního soudu dopustit tím, že společně v době od do v a po předchozí vzájemné dohodě o vylákání finančních prostředků na jiný účel obžalovaný P. D. s obžalovaným J. R., který vystupoval pod falešnou identitou jako P. D. z Exekutorského úřadu v pod smyšlenou legendou způsobu zprostředkování prodeje rodinného domu v městské části čp. zapsaného na LV č. k. ú. , okr. , který měl být údajně budoucím předmětem exekučního řízení z důvodu zástavy pro dluh jiné osoby než je majitel nemovitosti, od zájemců poškozených H. V. a D. Ch. vylákal postupně v několika případech celkovou částku ve výši 980 000 Kč, jako smluvenou polovinu z budoucí kupní ceny domu s tím, že druhou část uhradí obžalovaný P. D., H. V. tak způsobili škodu ve výši 380 000 Kč a D. Ch. škodu ve výši 600 000 Kč, kdy oba obžalovaní poškozené při jednáních uváděli v omyl různými smyšlenými legendami o zdařilém pokračujícím postupu koupě předmětného domu, která však ve skutečnosti nejen že takto neprobíhala, ale nebyla ani započata,

a dále J. R. sám dne v , vystupující jako P. D., pod smyšlenou záminkou, aby mohlo dojít k dokončení prodeje rodinného domu a jeho přepisu na jednoho z uvedených poškozených, a to po odkupu nemovitosti od zástavce po vyplacení dlužné částky, na kterou měl použít celé výše uvedené finanční prostředky včetně finančních prostředků od P. D., se z poškozených pokusil vylákat ještě další částku ve výši 250 000 Kč jako údajně nedoplačenou část z poloviny kupní ceny domu za P. D., s tvrzením, že pokud by tak neučinili, o výše uvedené dosud vložené finanční prostředky by tak přišli,

a P. D. sám dne na venkovní zahrádce ul. v pod smyšlenou legendou, že je i on obětí podvodu v celé výše uvedené věci ze strany J. R. vystupujícího pod jménem P. D. vůči zúčastněným D. Ch. a H. V., spočívajícího v tom, že se J. R. jako P.

D. [redacted] měl při zprostředkování prodeje nemovitosti rodinného domu v městské části [redacted], zapsaného na LV č. [redacted] kat. území [redacted] [redacted], okres [redacted] na úkor jmenovaných obohatit o všechny jimi vložené finanční prostředky, aniž by koupí předmětného domu zprostředkoval, se z D. [redacted] Ch. [redacted] pokusil vylákat částku ve výši 150 000 Kč na vymožení dosud zaplacené částky z J. R. [redacted] přepisem jeho údajných nemovitostí v [redacted], což bylo v rozporu se skutečným stavem, neboť J. R. [redacted] žádné nemovitosti v [redacted] ani jinde nevlastnil.

3. Oběma obžalovaným okresní soud uložil tresty odnětí svobody v trvání 3 let, přičemž u obžalovaného D. [redacted] byl výklon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu a povinnosti k náhradě škody a u obžalovaného R. [redacted] byl výkon trestu rovněž podmíněně odložen na zkušební dobu, tentokrát v délce 4 let za současného vyslovení dohledu a povinnosti k náhradě škody. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla oběma obžalovaným uložena povinnost nahradit společně a nerozdílně poškozenému D. [redacted] Ch. [redacted] částku 600 000 Kč a H. [redacted] V. [redacted] částku 380 000 Kč.
4. Proti rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný J. [redacted] R. [redacted] s tím, že ač okresní soud nezpochybňuje obhajobu R. [redacted] o tom, že byl v minulosti sám podveden, považuje jednání R. [redacted] vůči poškozeným za podvodné bez ohledu na jeho původní motiv. Obžalovaný R. [redacted] se však domnívá, že v jeho případě nebyla vina prokázána, a to zejména vzhledem k absenci subjektivní stránky, tedy úmyslu ve vztahu k podvodnému a obohacujícímu se jednání. D. [redacted] se mu představil jako údajný pan H. [redacted] a protože si R. [redacted] myslel, že je to člověk, který ho před lety okradl, tak se s ním sešel. D. [redacted] jej od začátku oslovoval jako pana D. [redacted], tak jej v tom R. [redacted] nechal. Při jednání s V. [redacted] a Ch. [redacted] ani nevěděl, kde nějaký barák v [redacted] je, ale nechal je v tom. Při požadavku o částku 250 000 Kč si myslel, že k němu poškození přijedou i s D. [redacted]. Přiznává, že je nechal v tom, že je exekutor. Peníze si ale žádné nevzal. Jeho jediným motivem bylo zjistit totožnost falešného exekutora, který jej v minulosti obral o všechny úspory. Základním pojmovým prvkem trestného činu podvodu je obohacení sebe nebo jiného. V této věci však nebylo prokázáno, že by se obžalovaný R. [redacted] jakkoliv vůči poškozeným obohatil či že by měl jakýkoliv zisk ze získaných peněz. Avšak nebyl ani prokázán úmysl obohatit jiného, zejména D. [redacted]. Obžalovaný tedy namítá, že jeho subjektivní stránka ve formě úmyslu, a to ať již přímého či nepřímého, nebyla v řízení prokázána, a to zejména ve vztahu k úmyslu sebe nebo jiného obohatit. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a jeho obžaloby zprostil.
5. Odvolání proti rozsudku podal rovněž státní zástupce Okresního státního zastupitelství v [redacted], a to v neprospěch obžalovaného F. [redacted] D. [redacted]. Důvodem odvolání je dle státního zástupce bohatší trestní minulost obžalovaného D. [redacted]. Trest, který byl tomuto obžalovanému uložen okresním soudem, je nepřiměřeně mírný, neboť okresní soud nesprávně zhodnotil zejména společenskou škodlivost jeho jednání a možnosti jeho nápravy. Rozsudkem Krajského soudu v [redacted] pod spisovou značkou [redacted] byl D. [redacted] odsouzen pro obdobnou trestnou činnost a nyní mu již měl být uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Vedle sebe uložené dva podmíněně odložené tresty jsou neadekvátní, neboť způsobená škoda v této trestní věci dosahuje téměř jednoho milionu korun. Na obžalovaného D. [redacted] již nelze působit pouze trestem nespojeným s odnětím osobní svobody, ale trestem přísnějším. Závěrem proto státní zástupce navrhl, aby byl obžalovanému F. [redacted] D. [redacted] uložen trest nepodmíněný.
6. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

7. Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Přitom nepochybil, pokud při jejich vyhodnocení dospěl k závěru, že oba obžalovaní svým jednáním naplnili skutkovou podstatu uvedeného trestného činu.
8. Pokud obžalovaný R. [redacted] namítá, že nebyla dostatečně prokázána subjektivní stránka trestného činu, a to zejména ve vztahu ke způsobení škody, resp. obohacení sebe či jiného, potom musí krajský soud odkázat zejména na odst. 23 - 25 odůvodnění napadeného rozsudku, v nichž okresní soud dostatečně pečlivě a srozumitelně vysvětluje, z jakých důvodů je na místě trestně-právní odpovědnost R. [redacted] za spáchané jednání. Již samotná skutečnost, že R. [redacted] při jednání s poškozenými vystupoval pod falešným jménem, svědčí o snaze uvést poškozené v omyl. Nezáleží přitom, zda druhý spoluobžalovaný (D. [redacted]) pravou totožnost R. [redacted] znal či nikoliv. Právě R. [redacted] měl být pracovníkem exekutorské kanceláře, která měla hrát v obchodu nezanedbatelnou roli. Jak D. [redacted], tak R. [redacted] aktivně poškozené ujistňovali o zdárném chodu věci ohledně nemovitosti v [redacted]. Přitom R. [redacted] věděl, že poškození mají hradit dopředu část kupní ceny domu, resp. později, že peníze uhradili. Bez ohledu na skutečnost, zda se jednáním obohatili oba obžalovaní či jen jeden z nich, je za zjištěných skutkových okolností naplněn znak "způsobení škody na cizím majetku". I pokud veškeré podvodně získané peníze zůstaly obžalovanému D. [redacted], obžalovaný R. [redacted] byl s takovým postupem minimálně srozuměn, neboť věděl, co on sám konkrétně v rozporu s realitou poškozeným tvrdí a jaký bude důsledek jeho jednání (poškození uhradí zálohu na obchod, který se vůbec neměl realizovat). Shodně s okresním soudem je třeba zdůraznit, že smyšlenky a nepravdy byly obžalovanými sdělovány poškozeným jen proto, aby se jim podařilo od poškozených vylákat finanční prostředky. Pokud by poškození znali skutečný stav věci, peníze by obžalovaným neposkytli. A na tomto procesu se obžalovaný R. [redacted] aktivně podílel. Rozhodně nebyl pouze pasivním pozorovatelem děje snažícím se odhalit totožnost D. [redacted], ale naopak aktivně se na sdělování nepravd podílel, nechal se oslovovat příjmením totožným s pracovníkem exekutorského úřadu v [redacted], potvrzoval nepravdivé skutečnosti a dokonce sám dne [redacted] v [redacted] po poškozených požadoval poskytnutí dalších peněz, opět pod smyšlenou legendou. Takové jednání rozhodně nelze posoudit jako pouhou snahu zjistit pravou totožnost D. [redacted], ale jako aktivní a úmyslné spolupachatelství na trestném činu podvodu. Oba obžalovaní, a to včetně R. [redacted], věděli, že nákup nemovitosti v [redacted] nemá ani jeden z nich v úmyslu zajistit. Konkrétní nemovitost ani nebyla předmětem exekučního řízení. Objem vylákaných částek téměř dvojnásobně přesáhl hranici značné škody plus o způsobení další škody se pokusili obžalovaní samostatným jednáním. Z uvedeného lze bez dalšího dovodit u obou obžalovaných, a to právě i k obžalovanému R. [redacted], který podal odvolání do výroku o vině, naplnění všech znaků zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, 4 písm.

- d) tr. zákoníku, a to včetně subjektivní stránky. Takto popsané jednání nemůže být za žádných okolností posouzeno jako nedbalostní či dokonce nezaviněné.
9. Ze strany R [REDAKCE] se tak jedná o opakování jeho obhajoby, kterou uplatnil v předchozích stádiích trestního řízení a se kterou se okresní soud ve svém pečlivě zpracovaném rozsudku dostatečně vypořádal. Co se týká provedeního dokazování, okresní soud provedené důkazy podrobně a pečlivě hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na posouzení všech okolností případu jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Nebylo zjištěno, že by se v hodnocení důkazů dopustil nějakých nesprávností, např. že by některý důkaz nebo významnou skutečnost pomínil, hodnotil nesprávně, nebo z ní vyvodil nesprávné závěry. Na podrobné a přesvědčivé odůvodnění okresního soudu je možné beze zbytku odkázat. Jednání obou obžalovaných bylo současně tak intenzivní, že byla splněna tzv. podmínka „ultima ratio“ a vůči obžalovaným je třeba s ohledem na společenskou škodlivost jeho jednání uplatnit trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené, neboť zde nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).
10. Rovněž trest, který byl každému z obžalovaných uložen okresním soudem, je v souladu se zákonem. S přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu i k osobám obou obžalovaných uložené tresty nelze považovat za postihy, které jsou ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti spáchaného činu pro společnost nebo k poměrům pachatelů, anebo že by uložený druh trestu byl ve zřejmém rozporu s jeho účelem. Okresní soud při ukládání trestu respektoval hlediska uvedená v ust. § 38 a § 39 trestního zákoníku, tj. že při stanovení druhu trestu a jeho výměry je třeba mj. přihlédnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatelů a k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy.
11. Pokud okresní soud dospěl k závěru, že na obžalované lze ještě působit výchovnými tresty odnětí svobody s podmíněným odkladem jejich výkonu, krajský soud nemá, co by na tomto závěru měnil. Oba obžalovaní byli ohroženi trestem odnětí svobody v sazbě od 2 do 8 let. Okresnímu soud je možné vytknout, že u obžalovaného R [REDAKCE] zohledňoval jako polehčující okolnost jeho doznání, a to v situaci, kdy tento obžalovaný se zjevně vinen necítí a nedoznává spáchání všech znaků žalovaného trestného činu. Za tohoto stavu není možné přiznat obžalovanému polehčující okolnost v podobě doznání, které by mělo být předpokladem toho, že obžalovaný se již v budoucnu podobného činu vyvaruje. Nicméně ve vztahu k tomuto obžalovanému státní zástupce odvolání v neprospěch tohoto obžalovaného nepodal. Proto krajský soud pouze posuzoval, zda R [REDAKCE] uložený trest není trestem nepřiměřeně přísným. Oproti tomu, u obžalovaného D [REDAKCE] byl odvoláním státního zástupce podaným v neprospěch tohoto obžalovaného namítáno, že uložený trest D [REDAKCE] je nepřiměřeně mírným.
12. V situaci, kdy u obou obžalovaných bylo možné shledat podobný rozsah protiprávního jednání, přičemž jednání některého z obžalovaných nebylo možné označit jako zásadně závažnější či aktivnější, je rovněž dle názoru krajského soudu na místě postihnout oba obžalované totožným trestem odnětí svobody. V rámci trestní sazby shora uvedené lze uložené tresty v trvání 3 let považovat spíše za mírné, neboť jsou stanoveny v dolní třetině zákonného rozpětí. Logickou je i úvaha o tom, že v rámci podmíněně odloženého trestu odnětí svobody bude lepší a efektivnější možnost pro poškozené získat zpět podvodně vylákané prostředky, zejména pokud okresní soud stanovil povinnost k náhradě škody jako zvláštní podmínku osvědčení dle § 85 odst. 2 tr. zákoníku. Zvýšené a pečlivější sledování dalšího života obžalovaných bude zajištěno prostřednictvím stanoveného probačního

dohledu. Okresní soud důvodně odlišil délky zkušebních dob s tím, že u D. si byl vědom jeho dřívější trestní minulosti. Oproti tomu R. nedůvodně přiznal polehčující okolnost v podobě doznání v situaci, když tento obžalovaný jen připustil objektivní stránku trestného činu a nedoznal se ke všem znakům zločinu podvodu.

13. Ačkoliv státní zástupce v podaném odvolání namítá, že není adekvátní paralelní existence dvou trestů odnětí svobody s podmíněným odkladem jejich výkonu, krajský soud tento názor nesdílí. Obžalovaný D. se nyní projednávané trestné činnosti nedopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, neboť rozsudek Krajského soudu v. ve věci sp. zn. nabyl právní moci až po spáchání nyní projednávaného skutku. Protože však současně byl nyní projednávaný skutek spáchán až po vyhlášení citovaného rozsudku, není na místě ani ukládání trestu souhrnného. Okresní soud nepřehlédl, že poslední výkon trestu odnětí svobody měl D. již v roce 2007 a zjevně zohlednil i jeho doznání a lítost. Byť by bylo možné obžalovanému uložit již nepodmíněný trest odnětí svobody, trest, který zvolil okresní soud nelze označit jako trest nepřiměřeně mírný (ale ani nepřiměřeně přísný) tak, aby bylo na místě jej změnit. Okresní soud z pohledu krajského soudu dostatečně jasně vysvětlil úvahy, které jej vedly k podmíněnému odkladu výkonu obou uložených trestů odnětí svobody, a s těmito úvahami lze souhlasit. Prioritním úkolem obou obžalovaných bude (vedle vedení řádného života a bezproblémové spolupráce s probační službou) solidárně nahradit způsobenou škodu oběma obžalovaným, což je jednou ze základních podmínek pro to, aby nedošlo k nařízení výkonu nyní podmíněně odložených trestů odnětí svobody.
14. Žádné pochybení nebylo zjištěno ani ve výroku o náhradě škody týkajícího se poškozených Ch. a V. Okresní soud dostatečně jasně zdůvodnil, z jakých důkazů vycházel při stanovení povinnosti k náhradě škody. Škoda v podobě podvodně vylákaných peněžních prostředků byla způsobena úmyslným jednáním obou obžalovaných, nároky obou poškozených byly řádně a včas uplatněny, škoda je součástí popisu skutku, není dosud nahrazena, nebylo o ní rozhodnuto v jiném řízení a jejímu přiznání nebrání jiná okolnost. Výrok o uložení povinnosti obžalovaným solidárně škodu nahradit je tak správný.
15. Závěrem lze shrnout, že na základě výsledků přezkumného řízení a s ohledem na vše shora uvedené krajský soud dospěl k závěru, že rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 15. 1. 2020, č. j. 5 T 38/2019-286, netrpí vadami, pro které by bylo nutno jej zrušit, změnit či doplnit. Žádné vady nebyly shledány ani v řízení vydání rozsudku předcházející. Odvolací námitky obžalovaného R. a státního zástupce proti tomuto rozsudku krajský soud neshledal důvodnými. Proto byla obě podaná odvolání podle § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se

Shodu s prvopisem potvrzuje .

dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 28. 5. 2020

JUDr. Zdeněk Korf v. r.
předseda senátu

zpracoval
JUDr. Petr Vaněček, Ph. D.